

SEMPRE LIBERA

ELI KRISTIN HANSSVEEN

OPERAORKESTRET
JOHN FIORE

LA TRAVIATA È STRANO...SEMPRE LIBERA

Librettoen er bygget på Kameliadamen av Henry Dumas. Selskapsdamen Violetta Valéry dras mellom den gryende følelsen av at hvis hun noensinne har fortjent kjærlighet, kan Alfredo være den rette – og «Sempre libera», at hun alltid bør være «fri».

The libretto is based on The Lady of the Camellias by Alexandre Dumas, fils. The courtesan Violetta Valéry wavers between the growing feeling that if ever she has deserved love, then Alfredo could be the one – and Sempre libera – her need to be forever “free”.

LA RONDINE CH’IL BEL SOGNO DI DORETTA

Poeten Prunier er det høylytte midtpunktet i selskapet – med sine utlegninger om kjærlighet i varierende former. Han fremfører en egenkomponert sang om «Dorettas vakre drøm», men stopper brått etter ett vers og må innrømme at han ikke aner hvor det går videre. Magda fullfører poetens sang og dikter et vers hvor Doretta virkelig forstår hva ekte lidenskap er – etter en fattig students søte kysk.

The poet Prunier is the brash centre of attention at the party – expounding on love in its varying forms. He sings a song he has written, “Doretta’s Beautiful Dream”, but stops suddenly after one verse, admitting he has no idea how to continue. Magda finishes the poet’s song, adding a verse in which Doretta discovers genuine passion – in the sweet caress of a penniless student.

MANON JE SUIS ENCORE TOUT ÉTOURDIE

Operaen har en saftig historie over fem akter. Manon Lescaut er i sitt voksne livs begynnelse og skal bli ledsaget til klosteret av sin fetter. Hun er på sin første reise noensinne. Forfjamset av alt oppstyret stiger hun ut av hestedrosjen, og med en gryende lyst på livet synger hun «Je suis encore tout étourdie» – «Jeg er fremdeles helt ør». Her beskriver hun alt hun har opplevd og sett på reisen, og innimellom ber hun fetteren om unnskyldning for sin opprømtet.

The opera’s sumptuous story unfolds over five acts. Manon Lescaut, at the threshold of her adult life, and on her first journey ever, is to be escorted to the convent by her cousin. Bewildered by the commotion, she steps out of the coach, and, with a growing lust for life, she sings Je suis encore tout étourdie - I am still completely dazed – describing all she has seen and experienced on the way, while intermittently begging her cousin’s pardon for her high spirits.

LA FILLE DU RÉGIMENT C’EN EST DONC FAIT... SALUT À LA FRANCE

Marie er tilsynelatende en foreldreløs pike oppdratt av det 21. regimentet. Markisen av Birkenfeld tar henne til seg og sier hun er søsterens uekte barn (senere viser det seg at markisen faktisk er hennes mor). Hun blir tatt inn i de høyere kretser og må forlate militæret, det 21. regimentet og sitt hjertes utkårede Tonio. Etter hvert blir det arrangert et ekteskap med en passende mann. I resitativet «Par le rang ...» tenker hun på det meningsløse i penger og høy stand. Så hører hun militærmusikk i det fjerne. Musikken kommer nærmere, og Marie blir overlykkelig da hele regimentet marsjerer inn i hallen. Av full hals synger hun en hyllest til Frankrike i arien «Salut à la France».

Marie ostensibly has been left an orphan and raised by the 21st Regiment. The Marquise of Birkenfeld takes her into her care, saying she is her sister’s illegitimate child (the Marquise, in fact, turns out to be her mother). She is introduced to aristocratic circles and has to leave the military, the 21st Regiment, and the object of her affection, Tonio. With time, a marriage is arranged. In the recitative “Par le rang”, she thinks about the meaninglessness of money and position. Suddenly she hears the sounds of marching in the distance. As the music draws closer, she is overjoyed to see the entire regiment marching into the hall, and she sings at the top of her lungs a patriotic tribute to France in the aria “Salut à la France”.

L’ENFANT ET LES SORTILÈGES ARRIÈRE!...JE RÉCHAUFFE LES BONS

Til det rampete barnets rom kommer lekene for å hevne seg. Flammen skremmer barnet rundt i rommet og sier at den er snill mot de snille, men brenner de som er slemme.

In the room of the rude child, the mistreated objects take revenge. The fire pursues the frightened child around the room, saying that it is kind to the good, but burns those who are bad.

ZAÏDE RUHE SANFT, MEIN HOLDES LEBEN

Zaïde er tatt til fange av sultan Soliman og er hans favorittkone, men hun forelsker seg i en av de andre slavene, Gomatz. Hun finner ham en dag sovende under et tre og etterlater ham juveler, penger, et portrett av henne og et brev hvor hun ber ham om å møte henne senere på samme sted. Hun synger at han skal sove, og at han så skal våkne og være lykkelig.

Zaïde has been taken prisoner by Sultan Soliman and is his favourite wife. But she has fallen in love with Gomatz, one of the other slaves. One day, she finds him asleep under a tree and leaves him jewels, money, a portrait of herself, and a letter asking him to meet her later in the same place. She sings that he shall sleep until he awakens with happiness.

DIE ZAUBERFLÖTE DER HÖLLE RACHE

«Hevnens ville raseri koker i mitt hjerte! Død og fortvilelse flammer omkring meg! Hvis Sarastro ikke kommer til å føle dødens smerte ved din hånd, så er du ikke lenger min datter. Alle naturens bånd vil være brutt for alltid – om ikke Sarastros ansikt blekner i døden ved din hånd. Hør, hevnens guder, hør hva moren sverger!»

The vengeance of Hell rages in my heart! Death and despair blaze all about me! If Sarastro does not feel through you the pain of death, then nevermore will you be my daughter. All bonds of nature will be demolished forever – if Sarastro’s face is not shrouded in death’s pallor by your hand. Hear, o gods of vengeance, hear this mother’s oath!

GIANNI SCHICCHI O MIO BABBINO CARO

«Hvis jeg ikke får gifte meg med min utkårede, kaster jeg både ringen og meg selv i (elven) Arno!» Hvor mange fedre kjenner ikke til døtres søte manipulasjon? Dette må være noe av det vakreste i så måte. Lauretta får snudd farens vilje ved å trykke på de rette knappene.

If I am not permitted to marry the object of my affection, then I shall throw both my ring and myself into the River Arno! How many father’s have not experienced the beguiling manipulation of their daughters? This must be one of the loveliest of its kind. Lauretta succeeds in changing her father’s mind by pushing the right buttons.

DIE SCHWEIGSAME FRAU SENTO UN CERTO NON SO CHE

Den godt tilårskomne sir Morosus tror han har giftet seg med en lydig og stillferdig hustru, Timidia (Amin-ta). I virkeligheten er det hele et spill som driver ham til randen av sammenbrudd. Under denne «sangtmenen», hvor Aminta improviserer seg relativt langt fra originalen til Monteverdi, blir grensen definitivt nådd! Kanskje ikke så rart.

Sir Morosus, well advanced in years, believes that he has married an obedient and silent wife, Timidia (Amin-ta). In reality it is all pretence, and he is on the verge of a breakdown. During this “voice lesson”, as Aminta’s improvisation strays far from the Monteverdi original, the breaking point is reached. Hardly any wonder.

LUCIA DI LAMMERMOOR REGNAVA NEL SILENZIO... QUANDO RAPITO IN ESTASI

Lucia og kammerpiken Alisa venter på Edgardo. Lucia forteller at tidligere har et gjenferd av en ung kvinne, som ble myrdet av en sjalu mann fra Ravenswood-slekten, vist seg for henne – akkurat der de nå står. Alisa advarer om at dette er et ondt omen, og at hun bør bryte med Edgardo, men Lucia er langt inne i sine egne følelser og hyller Edgardo og hans kjærlighet.

Lucia and her handmaid, Alisa, are waiting for Edgardo. Lucia tells Alisa that the ghost of a woman murdered by a jealous lover, a Ravenswood, appeared to her – right where they are standing. Alisa warns her that it is an evil omen and that she must give up seeing Edgardo. But Lucia is deep in the throes of her feelings and homage to Edgardo and his love.

LOUISE DEPUIS LE JOUR

Louise har rømt hjemmefra for å dele livet med Julien. Hun ser utover Paris og synger ut sin kjærlighet og lykke i «Depuis le jour».

Louise has run away from home to share her life with Julien. Looking out over Paris, she sings of her love and happiness in “Depuis le jour.”

ELI KRISTIN HANSSVEEN
SOPRAN / SOPRANO

Eli Kristin Hanssveen er blitt omtalt som «den nye operadivaen». Hennes spektakulære stemme har gitt grobunn for en stadig voksende karriere. Hanssveen er kjent for sin unike utstråling og skuespill. Hun debuterte ved Nasjonaloperaen i 2002 og ble fast solist ved Den Norske Opera & Ballett fra høsten 2010. De seneste sesongene har hun hatt hovedroller i operaer som Rigoletto (Gilda), Die Zauberflöte (Königin der Nacht), Don Pasquale (Norina), Ariadne auf Naxos (Zerbinetta), Jorden rundt på 80 dager (Violetta/Mänen), Die schweigsame Frau (Aminta), Die Fledermaus (Adele) og Peer Gynt (Solveig). Ellers kan nevnes Siegfried, Die lustige Witve, Barabbas, Un Ballo in Maschera, Faust, L'Enfant et les Sortilèges og Orphée aux Enfers.

Eli Kristin har bred musikalsk og scenisk erfaring. I tillegg til oppdrag for operahus er Hanssveen en anerkjent solo-resitalist, kammermusiker og vokalinstrumentalist. Hun benyttes stadig innen eksperimentell musikk. I tillegg er hun pedagogisk utdannet og har et raskt voksende klientell i sitt eget vocal studio. Hun har mottatt en rekke priser.

Critics have called Eli Kristin Hanssveen "the new opera diva". Her spectacular voice has been the catalyst for a steadily rising career. Hanssveen is known for her unique charisma and acting talent. In 2002 she made her opera debut at the Norwegian National Opera and Ballet, where she has been soloist since 2010. In recent seasons her leading roles have included Rigoletto (Gilda), Die Zauberflöte (Königin der Nacht), Don Pasquale (Norina), Ariadne auf Naxos (Zerbinetta), Jorden rundt på 80 dager (Violetta/ Mänen), Die schweigsame Frau (Aminta), Die Fledermaus (Adele) and Peer Gynt (Solveig). Likewise, she has appeared in Die lustige Witve, Barabbas, Un Ballo in Maschera, Faust, L'Enfant et les Sortilèges, and Orphée aux Enfers.

Eli Kristin has an impressive breadth of musical and stage experience. In addition to her opera roles, she is an acclaimed solo recitalist, chamber musician, and vocal instrumentalist. She is often used in the experimental music scene. Moreover, she is trained in music education and has a rapidly growing clientele in her own vocal studio. She has received a number of prizes.

OPERAORKESTRET / THE OPERA ORCHESTRA

Operaorkestrets røtter går helt tilbake til 1827, til Strømbergs Theater, som var et tidlig senter i norsk kulturhistorie og et av de første stedene det ble spilt opera i Norge. Musikerne flyttet ti år senere til Christiania Theater, så flyttet de nok en gang i 1899, da Nationaltheatret ble åpnet. I 1959 flyttet de til Folketeatret, etter at etableringen av Den Norske Opera ble vedtatt året før. Dette orkestret har derfor spilt i fire av Norges viktigste kulturbygg og huses nå av det femte, Operaen i Bjørvika, som er det første bygget i Norge som er spesiallaget for opera. I Bjørvika har Operaorkestret fått en oppblomstring takket være en egen orkesterprøvesal, flere øvingsrom for musikerne og en hovedscene med utsøkt akustikk. Gjennom musikkssjef John Fiore har Operaorkestret fått nye kunstneriske utfordringer ved at det byr på egne konserter med symfonisk musikk, noe som har bidratt til at orkestret har fått et betydelig kvalitetsløft og er blitt en selvstendig kunstnerisk aktør. Flere av musikerne er også opptatt av kammermusikkformen og gir lørdagskonserter gjennom sesongen med egne favoritter på programmet.

The Opera Orchestra's roots go all the way back to 1827, to Johan Peter Strömberg's theatre, which was an early centre for the arts in Norwegian cultural history, and one of the first places in Norway where opera was performed. Ten years later, the musicians moved to Christiania Theatre, then once again in 1899 to the newly opened National Theatre, and again in 1959, following the founding of the Norwegian National Opera the previous year, to the premises of what today is Oslo's Folketeatret. Thus, the orchestra has played in four of Norway's most important cultural houses and resides today in its fifth home, the Opera House at Bjørvika, the first edifice in Norway built expressly for opera. At Bjørvika the Opera Orchestra has flourished, thanks to its own rehearsal hall, a number of rehearsal rooms for its musicians, and a main auditorium with exquisite acoustics. Under Music Director John Fiore, the orchestra has found new artistic challenges by holding its own concerts of symphonic music. This, in turn, has elevated the quality significantly and made the orchestra an independent artistic entity. A number of the musicians are involved in chamber music, offering throughout the season Saturday concerts featuring programmes of their own favourites.

JOHN FIORE DIRIGENT / CONDUCTOR

John Fiore er musikkssjef ved Den Norske Opera & Ballett. Han har hatt denne stillingen siden 2009. I ti år var han sjefdirigert ved Deutsche Oper am Rhein, et av Tysklands ledende operahus, og dessuten musikkssjef for Düsseldorf Symphoniker. Han er født i New York, men vokste opp i Seattle. Her begynte han allerede som fjortenåring å arbeide som assistent og pianist ved operaen, og medvirket under øvelsene til Wagners Ring-syklus. John har dirigert ved flere store operahus, bl.a. Metropolitan Opera, Bayerische Staatsoper, Semperoperaen i Dresden, operaen i Genève og nasjonalteateret i Praha, der han i 2005 ledet den første komplette fremførelsen av Ringen i teaterets historie.

John Fiore is the Music Director of the Norwegian National Opera & Ballet, a position he has held since 2009. For ten years he was Principal Conductor of the Deutsche Oper am Rhein, one of Germany's leading opera houses, as well as Music Director of the Düsseldorf Symphony. A native New Yorker, John grew up in Seattle, where he began working as an opera coach and pianist at age fourteen, playing rehearsals for Wagner's Ring Cycle. John has conducted in many great opera houses, among them the Metropolitan Opera, the Bavarian State Opera, the Dresden State Opera, the Geneva Opera, and the Prague National Theater, where in 2005 he led the first complete RING cycle in that theatre's history.

*This album is dedicated to the memory
of Ingerd Oda Mantor.*

*A distinguished voice and colleague, whose
passing was much too early.*

SEMPRE LIBERA

ELI KRISTIN HANSSVEEN – SOPRANO
OPERAORKESTRET
JOHN FIORE – CONDUCTOR

GIUSEPPE VERDI
LA TRAVIATA

1. *È strano* – 01:42
2. *Ah, fors'è lui* – 02:57
3. *Sempre libera* – 04:50

Violetta Valéry

GIACOMO PUCCINI
LA RONDINE

4. *Ch'il bel sogno di Doretta* – 03:16

Magda Chivry

PIANO : JOHN FIORE

JULES MASSENET
MANON

5. *Je suis encore tout étourdie* – 03:36

Manon

GAETANO DONIZETTI
LA FILLE DU RÉGIMENT

6. *C'en est donc fait* – 00:40
7. *Par le rang et par l'opulence* – 05:32
8. *Salut à la France!* – 03:27

Marie

MAURICE RAVEL
L'ENFANT ET LES SORTILÈGES

9. *Arrière! Je réchauffe les bons* – 02:49

Le Feu

WOLFGANG AMADEUS MOZART
ZAÏDE

10. *Ruhe sanft, mein holdes Leben* – 06:14

Zaïde

WOLFGANG AMADEUS MOZART
DIE ZAUBERFLÖTE

11. *Der Hölle Rache* – 02:56

Die Königin der Nacht

GIACOMO PUCCINI
MANON LESCAUT

12. *Intermezzo* – 04:49

GIACOMO PUCCINI
GIANNI SCHICCHI

13. *O mio babbino caro* – 02:32

Lauretta

RICHARD STRAUSS
DIE SCHWEIGSAME FRAU

14. *Sento un certo non so che* – 03:12

Aminta

GAETANO DONIZETTI
LUCIA DI LAMMERMOOR

15. *Regnava nel silenzio* – 04:28
16. *Quando rapito in estasi* – 03:51

Lucia di Lammermoor

GUSTAVE CHARPENTIER
LOUISE

17. *Depuis le jour* – 05:20

Louise

DEN
NORSKE
OPERA
&
BALLETT

RECORDED AT THE NORWEGIAN NATIONAL OPERA & BALLET

PRODUCER: JØRN PEDERSEN

BALANCE ENGINEER: ARNE AKSELBERG

EDITING: JØRN PEDERSEN

MUSICAL COACH : JOHN LIDAL

BOOKLET NOTES: ELI KRISTIN HANSSVEEN

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

COVER DESIGN: BLUNDERBUSS / ANNA-JULIA GRANBERG

PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG

PHOTO OF INGJERD ODA MANTOR: ERIK BERG

STYLIST: ANNE STÅLEGÅRD

CLOTHING DESIGN: UNDOORN

LAWO

LWC 1041 © 2013 LAWØ © 2013 LAWØ CLASSICS
www.lawo.no